

ŽIVOT viry

Proměna
společnosti
evangeliem

LISTOPAD 2022 59 Kč / 2,10 €

D. Staněk:
Když rozum
zůstává stát
/ 4

Bratr Ondřej:
Kristův
James Bond
/ 6

D. Patty:
Co nás učí
dům smutku
/ 12

**Jan a Renee
Pospíšilovi**
o lásce, zármutku
a naději

Co najdete v tomto čísle

ÚVODNÍK

- 4 Když rozum zůstává stát**
Dalimil Staněk

ZE ŽIVOTA CÍRKVE

- 6 Kristův James Bond**
Jitka Evanová

ROZHOVOR

- 8 Neptáme se „proč“,
ale „Bože, kde jsi teď?“**
Jan a Renee
Pospíšilovi

TÉMA: ÚDOLÍM STÍNU SMRTI

- 12 Lekce
z domu truchlení**
Dave Patty
- 14 „Nikdy to
nepřestane bolet“**
Radka Bužgová
- 16 Proč i křesťany
trápí smrt?**
David Novák
- 17 Ať prožije, že ji máš rád**
Dita Frantíková
- 19 Odvažte se Bohu
důvěřovat**
Mark Vroegop

MŮJ PŘÍBĚH

- 20 Už za mě
nemusíte prosit**
Marie Hovorková
- 20 Přemýšlel jsem,
jaké by to bylo**
R. R.
- 21 Pokusila jsem se
předávkovat prášky**
Bára

NAD BIBLÍ

- 22 Bůh „neznámý“,
nebo známý?**
Jaroslav Pleva

MÉDIA, KULTURA

- 23 Shtisel:
sonda do jiného světa**
Jitka Evanová

PŘIPRAVUJEME

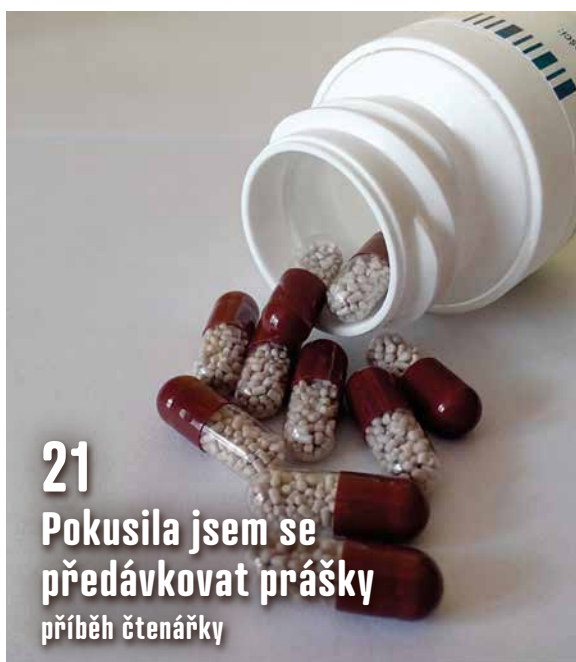
- **Vánoce mě neděsí**
 - úvodník
 - Štěpánky Křišicové
- **téma: Immanuel –
Bůh je s námi**
 - Žít denně
v Boží přítomnosti
- **Miro Tóth z Nitry**
 - o zakládání sborů,
rodině a vyhoření
- **Tam, kde se z řetáků
stávají řemeslníci**
 - reportáž

6
„Boží pašerák“
dokončil svou pozemskou misi

14
Jak se vyrovnat se smrtí
Reakce na ztrátu blízkého člověka

21
**Pokusila jsem se
předávkovat prášky**
příběh čtenářky

8
„Pořád věříme v zázraky“
rozhovor: Jan a Renee Pospíšilovi

17
**„Do hospice nepůjdeš,
zůstaneš tady“**
Sousedka umřela u nás

22
Když Athény zasáhl mor...
Proč vznikl oltář „neznámému bohu“

Život víry je měsíčník vydávaný Křesťanskou misijní společností (KMS), která sdružuje různá křesťanská společenství, organizace a jednotlivce. KMS slouží k vzájemnému dorozumění křesťanských pracovníků, kteří usilují o misi a o jednotu křesťanů ve světle Písma. Chce napomáhat k duchovnímu růstu a vzdělávání křesťanů a místních sborů. KMS chce sloužit Božímu lidu. Snaží se o prohloubení vztahů mezi křesťany a usiluje o probuzení.

PŘEDPLATNÉ A DISTRIBUCE

Časopis objednávejte pomocí formuláře na webu www.zivotviry.cz nebo na e-mailové adrese predplatne@zivotviry.cz, popř. na tel. číslo 284 841 922.

Předplatné lze zahájit kterýmkoli měsícem roku. Jednotlivá čísla lze zakoupit také v **audioverzi** a jako **PDF** (viz www.zivotviry.cz).

Předplatné, distribuce a reklamace **na Slovensku**:

Knihkupectvo Jonatán, Legionárska 2,
811 07 Bratislava, tel. 02/555 63 040,
e-mail: jonatan@vbh.sk, web: www.jonatan.vbh.sk

Distribuce **pro zrakově postižené** elektronicky:
Diakonie ČCE, tel.: 222 316 306, szp@scps.diakonie.cz

Šéfredaktor: Mgr. Tomáš Coufal

Redakce: Mgr. Kateřina Coufalová, Ing. arch. Tomáš Dittrich,
Mgr. Jitka Evanová

Redakční rada: Ing. arch. Tomáš Dittrich, Ing. Lubomír
Ondráček, Mgr. Jiří Unger, Ing. arch. Kateřina Hodecová

Sazba: Ondřej Pumr

Korektury: Mgr. Kateřina Coufalová, Zdenka Brázdilová,
Mgr. Tomáš Coufal

Výtvarná spolupráce: Pavel Bosman

Tisk: Grafotechna Plus, s. r. o.

Redakce a administrace

KMS – Život víry, Primátorská 41, 180 00 Praha 8
tel.: 284 841 922, e-mail: redakce@zivotviry.cz,
web: www.zivotviry.cz

Vydavatel: KMS, IČ 539 147, MK ČR E 6094, ISSN 1210-43-45

Uzávěrka **rádkové i plošné inzerce** je druhého dne předchozího měsíce. Později zadané inzertní zadání dle možností, s 50% příplatkem.
Podmínky inzerce: <http://zivotviry.cz/inzerce>

Za obsah podepsaných článků odpovídají autoři. Redakce si vyhrazuje právo zaslané příspěvky kráti. Snažíme se publikovat původní texty. Pokud články, které nám posíláte, chcete zveřejnit i jinde, prosíme, abyste nás o tom informovali.

Přetiskování článků či jejich delších částí bez písemného svolení redakce se zapovídá, přetiskování kratších částí (do jednoho odstavce) možno pouze s uvedením přesné citace (včetně ročníku, názvu článku a strany). Jednotlivé články možno šířit prostřednictvím xero kopií, pouze zdarma.

Číslo vychází koncem předchozího měsíce a je distribuováno během první poloviny měsíce.

Vydávání podpořili

QUANTUM | **RENOMIA**
SOLIDUM | **NETWORK**

Milý čtenáři,

před časem za mnou přišel přítel, s nímž jsme si kdysi byli docela blízcí. Jako mládežníci jsme spolu sloužili v církvi, sdíleli se, modlili se za sebe a vzájemně se povzbuzovali ve víře. Teď ale byl můj kamarád zvadlý a vyčerpaný. Vyprávěl mi, že ho trápí vleklé zdravotní problémy, které se postupně zhoršují. „Modlím se, ale mám pocit, že Bůh je daleko. Nefunguje to. Začínám pochýbovat, jestli má vůbec smysl se za něco modlit. Za uzdravení jsem se modlil už tolikrát, věřil jsem, že dojde k nějaké změně – a nic. Nevím, jestli mě má Bůh rád. Nijak to necítím. Nevím, jestli chci dál být křesťan,“ říkal a z jeho hlasu byl cítit bezedný smutek.

Jiný křesťan, ač ve víře celkem pevný, svou frustraci formuloval takto: „Už dlouho mě štve, jak se mnou Bůh jedná. Občas mi něco řekne, to je skvělé, ale je to spíš výjimka. Častěji se mi stává, že stojím před nějakým rozhodnutím, modlím se, hledám jeho vůli – a on mlčí. Nebo v něčem udělám chybu, a on mi to neukáže a nechá mě to vyžrat. Proč mi to dělá? V Bibli se píše, že Bůh s Mojžíšem mluvil, jako mluví člověk se svým přítelem (2M 33,11). Já žiju v době Nového zákona, jsem jeho dítě, jsem chrámem Ducha svatého... Mělo by to teoreticky být mnohem snazší – ale tak jako s Mojžíšem se mnou Bůh nemluví. Když se příteli na něco zeptám, tak mi odpoví. Bůh mnohdy ne. Co z toho má, že mě nechává chodit do slepých uliček?“

Tyhle otázky znějí možná až příliš opovázlivě, ale bolest, která je za nimi, je autentická. Nejde je jen tak smést ze stolu. A levná slova „křesťanské útěchy“ na ně taky nefungují. Mrzí mě to, ale svým přátelům na ně nedokážu dát uspokojivou odpověď. Přesto mě k tomu pár myšlenek napadá:

Jedním z kořenů podobných frustrací může být náš zkreslený pohled na to, kdo jsme a kdo je Bůh. Jsme zvyklí s ním mluvit „narovinu“, ale nejsme si rovní, ani zdaleka. A naprosto nejsme schopni pochopit všechny jeho záměry ani souvislosti, které on vidí. Ústy Izajáše to Hospodin popisuje takhle: „Jako jsou nebesa vyšší než země, tak jsou mé cesty vyšší než cesty vaše a má myšlenka vyšší než myšlenka vaše.“ (Iz 55,9) Bůh mě a tebe převyšuje asi tak, jako my převyšujeme prvky v senném nálevu (neuraz se, prosím; ve skutečnosti je ten rozdíl spíš ještě větší). Je úžasné vědět, že Ježíš se z lásky k nám stal taky „prvokem“, a je neuvěřitelná milost, že se k nám Bůh sklání, přijímá nás za své děti a občas k nám mluví „prvočinou“. Ale představa, že se prvok od člověka dožaduje vysvětlení, proč dělá či nedělá to či ono, je absurdní. Prvok totiž lidské myšlení vůbec není schopen pobrat (nemluvě o tom, že nemá uši).

Druhým faktorem může být to, že naše západní kultura je hodně individualistická. Vede nás k zaměření na sebe a své pocity, na vlastní potřeby, na to, aby nám bylo všechno šité na míru. Naučili jsme se, že na ledacos máme právo. Jenže v tomhle nastavení můžeme ztratit ze zřetele, že Bůh je nejen Přítel, ale taky Pán. Pán nemusí vždycky všechno vysvětlovat. Základní instrukce máme. To, co se od nás očekává, je pravdivost, milosrdenství, věrnost, poslušnost.

A možná je právě v tom mnohem hlubší vyjádření vztahu s Bohem než ve velkých emocích (byť i ty mají v tomto vztahu své místo). Moc se mi líbí jednoduchý „návod na život“, který předkládá prorok Micheáš: „Člověče, bylo ti oznámeno, co je dobré a co od tebe Hospodin žádá: **jen to**, abys zachovával právo, miloval milosrdenství a pokorně chodil se svým Bohem.“ (Mich 6,8)

Možná namítneš: „Ale tohle je přece Starý zákon, dnes už s námi Pán Bůh jedná jinak.“ Jenže... nezdá se mi, že by v této věci bylo po-

Frustrace prvoků

selství Nového zákona až tak jiné. Když si pročteš např. dopisy sedmi sborům v knize Zjevení (2.–3. kapitola), zjistíš, že to, co na těchto věřících Bůh nejčastěji oceňuje nebo k čemu vyzývá, je věrnost a vytrvalost („znám tvé skutky...“, „tomu, kdo vytrvá až do konce / kdo zvítězí...“, „drž pevně, co máš...“). Mnohem méně často zde mluví o čistotě víry a učení (asi třikrát) a překvapivě jen ve dvou případech zmiňuje lásku.

Zavání ti to skutkařením? Nezdá se, že by důraz na skutky hrozil, pokud bychom si mysleli, že si můžeme nějak zasloužit Boží přízeň nebo své spasení. Bůh ale není šéf, kterého můžeme pomoci přesčasů přimět ke zvýšení platu. Není ani automat, do kterého se vhodí dostatečné množství dobrých skutků nebo modliteb, a pak z něj vypadne to, co si objednáme. Je to Otec, který nás má vždycky rád (i když mu nerozumíme) a který nám chce být (a je!) blízko.

Ale ne vždy to musíme vnímat emocemi. To, jak se rozhodujeme a co děláme, je důležitější než pocity. Ježíš říká, že naše láska k němu se pozná podle toho, jestli zachováváme jeho přikázání (J 14,15). A o kousek dál to opakuje: „Vy jste moji přátelé, **děláte-li**, co vám přikazuji. (J 15,14). Možná že největším projevem lásky a důvěry k Bohu je naše „pokorné chození s ním“. A mnozí svědčí o tom, že právě na takové cestě zahlédli jeho jednání.

Zkusme změnit perspektivu. Bůh nemusí dělat to, co chceme. My máme dělat to, co chce on. Věrnost není málo. Je to způsob, jak může „prvok“ vyjádřit lásku k tomu, který sám je nekonečná Láska. Má to smysl. Vytrvejme až do konce!

Tomáš Coufal

Tomáš Coufal